

Ahertajat

Thunassa on meitä monta
työn on rytmi vakaa
hymmentä piirtäjä
laidan päällä makaa

Yaskus syntyy viivakin
nina jutein lomassa
"Vetokone" naurisee
laiskundensa samana

Ovi aukee valahtaa
rytmi hieman kiihtyy
oma mies se olikin
taas laiskundena viihtyy

Ruokatuuti pelastaa
uuden silmäkulmasta
kuka meidät pelastain
laiskunden pulmasta?

? ? ? ? ? ?

Rani Yumi.

Ystäväni.

Kesä nupun - syksyn valta
taivas näyttää harmahalta,
päivän valo valittaa
yöhön hiljaa katoaa

Yhminen näin ajan kanssa
taittaa verkkaan taivaltaan,
aika täyttää vuodet umpeen
tuntuu hän ne harteillaan

Saapun vuodet, varttune ikä
elämä on kukansa
haaveet monet toden saavat
töiset nupun jäävät vaan

Näin me ajast' aikaan täällä
saamme riemut tuskatkin
kantaa kukin taivollamme
historiaan kumatkin

Maia - Liisa, ystäväni
Sinä ihmislapsi maan,
elä maailman kamavalla
joka hetki kokonaa.

Kappale sinistä taivasta

Tiedän kirjan, on mulle se rakkahti
itä täytän mä kaunani sen
se on taivasta sinä tämpöä maan
sen me kahden tuumemme vaan.
Sen lehdet kertoo meille muorinuskaa
kahden me luomme sadon taikaa
aurinkon alla maljasta muorunden.

Saturkiva tää se meidät ain yhdistää
saturkiva tää se iäks' mielumme jää
se on sydäminä pykkimyt sen lehdet
kertoa vain, meille musiikkina onnesta
unelmain.

~ ~ ~ ~ ~
~ ~ ~ ~
~ ~

Kaksi vanhaa piistäjää.

Kaksi vanhaa vanhaa piistäjää
nuokkuu aatoksinsa laudallaan

Aamu verkkaa päiväksi' vaihtuu
päiväksi' kunnos sekin iltaan haihtuu

"Nordbergin laki", virkkaa toinen
tunkin hiljaisuutella rikkoisi lausl mainen

Kulmu tovi, "Niinpä laki"
tuli jaukko jälleen pienemmäksi.

Kynän ääni hetkeksi' vahvonnee
kaapna kuin Amberg oottelee

"Tuli vastaan", saattaa toinen harvaan
"Lindqvistikin muu eilen - kera armaan

"Kah kuin lensit", virkkaa toinen vastaan
"Rouva jaurion näin eilen taluttavan lastaan

Niin niin meitä' oli silloin monta
nyt on enää kaksi vanhaa onnetonta

Värähdä ei hymy vanhusten
hyrisee vain Flegit ilmaa työntäen.

"Pitäistä tässä", kuules veikko
"Käydä peistamassa nälän peikko

Niin nyt Dunkeli ja Salonen
peistuu landoiltansa hiljalleen

Päivä jatkaa verkkiaan kulkuaan
sade soittaa harvaan akkunaan.

Veikon vaimo

30.10.1942

Eila hän Veikon vaimo on
Eila hän rouva peloton
Tää päivä syksyn lokakuuisen
on minä Eila saanut
Tää päivä Veikon rydäness'
ja pitkän ajan maannut.

Syksyn taivas siniharmaa
aurinkona kiloi
Veikko-herran kunnia on
tuottaa suuri ilo

Kukkakimpun nuoren antaa
tahtoo vaimollensa
kaiken kauniin hälle kantaa
omalle rauhallensa

Eila hellän hymyn tuo
ja Pirkko hiljaa huokaa
Veikko heille onnan tuo
ja tilillänään ruokaa.

~ ~ ~ ~ ~
~ ~ ~ ~ ~

Rolf lenni lankaa...
26.12.1948.

Joulun aikaan karkansuonaa
Kävi Rämblad paperin luona
vapauden antoi kalliin
aivansa erimiehensä malliin

Kun joulunkellot kumahtaa
aino Sina ne muistuttaa
"Kahdehina ukkamies
jatkuvaa on Simon ties"

Nuoripari kulkekaa
tietä tyynä rauhaisaa
Flegtin joukko lausaitaa
"saguisasti laistelukaa"

Erotesa.

Yhden iltahan hiljalleen päivä taas hukkui
mä luoksesi armain kätyn sulelmisain
mun arkinen aatoksen hetkeksi muuttui
Sitten luonani olla mä tahdoin aino

Mä muistan nuo illat, ne ihanaat hetket
Sitten vierelläsi tuuman kuinki' nyomeni lyö
Sitten rinnallasi kuljin mä armainmat hetket
Sä olit mun oimien jo saguisi yö

Näät hetket on viimeiset yhdessä meillä
vain hetkisen katsella enää Sua saan
kun kuljemme maailmalla villailta teillä
si häipyä muistamme sarv unholaan.

x x x x x x x

x x x x x

x x x

x

Eräälle 16.10.1949

Kai muistat vielä Sirkka kun lapsi olit sä
ja äiti Sua pylinänsä kantoi
minä eteenpäin ain kulkevi täällä elämä
ja sullekin se vuoia antoi

On jälleen syksy saapunut ja kesä poissa on
vain muistot on ne sydämenä siellä
minä aika riittää eteenpäin on rata lopulta
mit' kuljemme me maailman tiellä

Tää päivä Sirkka nimeä jo kauan kantamun
nks' ammitella tahdammekin nyt Sua
lie äiti taikka isä se nimen antanut
me pyydämme sen eessä kunartua.

0	0	0	0	0	0	0
	0	0	0	0	0	
	0	0	0	0	0	
		0	0	0		
		0	0	0		
			0			

Uros uljas.

Uros uljas Keravalta
meljän pojan isä
ikämiesten sarjaan hyppää
viini meljättä kiini nyyppää.

Säilynyt on julkinen
nuorena vieh' hällä
hymyilee hän maailmalle
miellä kereällä

Planeringin jankkoon kovaan
antaa hyvän lisän
paljon ei saloita eelle aja
rivoins Lehtas-isän.

Nyt kun ikämiehet päivät
ma odottaa
iltapuhetehinas ala
poikka viidellä valmistaa

- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -

Albertin hän.

Oi kuule Salmisen Pirkko
mä tahtoisin viedä sin kirkkoo,
mutta mä en oo käynyt rippikoulua
vasta kun ennen jätin
Nätkö odottaa niin kauvan
vaikka saanit itä ennen pikkurauvan

Armeks olkoon kultapieni
oon tänään cersäs kuin pemsien

♡ ♡ ♡ ♡ ♡

Neidon sukat.

Oli tilanne rangan kumma
pyyri poika Nylän -rukkia
Onko neito vaalea vai tumma
— vienkö hälle kukkia?

Miitti poika: "Tauriensa armaan
tarmäys ain tulla voi"
Tuntee neito olon karvaan
ja katrehen hän rukkiin loi.

Hyvittää näin rikokseen
tahtoo poikamies
Katsor neito Nylonejaan
hakee silmiä otsa hies

Vaaleat ois saaneet olla
ehkä helpaa tummalinkin
laatu liiko + tai nolla
mieltii poika ilmein tuskainin

Tienyt ei hän numeroa
väriä ei muuttakaan,
mutta kaupasta lähti silti
mukat poika mukanaan.

o o o.

Heidi ja Helge

Tapas kerran kakri muorta
kari kuten aina
rakkautea kaikkien
heidät vihittää lauantaina.

Tanssin rytmi palttoisasti
soimut tähän asti
liittää purjelaita vakaa
isiin juhlan takaa

Ohjattaa se yhteisvoimin
kohti määränpäästä
se vaikeuttaa liittoa
jos tulee riippiin jäätä.

~ ~ ~ ~

A m # # ii IH
" " " " " " "

On syksyinen harmaa lokakuu
on mutusta manen neidon nuu
Toi Antti se ikää lisää saa
ja vapaana edelleen tallustaa.

On ansat manet laitettu
olis manet jo niihin naitettu
mutta vaalea herra kukkarapää
vain hetkisen ansoina viivähtää

Kolme kolmatta vuotta hän täyttää
aika nuorelta vielä näyttää
Taas kaulun penkkiä hankaa
kuka lie nyt virittöä hankaa

On nykyisin hammissa "marison"
on tilaushankinta veraton
siinä sivuna aivan salaa
hän maakunnan tyttäriä halaa

Pidä pintas poika nuori
ja elämän kääriä kuori
mitä etes se tuo riittä nautti
käy miehuntees kiini kuin tautti

" " " "

Heilau ovelle...

Hoi Maija
Hoi etkö kuule
mua petätkö - älä luule
No mikset vastas ja sisälle päästä
mut satehelta säästä.

Sä kujeilet mun kaurani
must tykkää sä et' lain.

Oo oven takan oot mä ^{kuullen} tuunon sen
että mitä kuullen - Sen hengityksen
Mä tuunon olet vasten ovea
tyämpi nyt jo se avain var lovee
Mun pitäisikö Sua täksi palvoa
ja oven takana näin valvoa
Että mitä sanoit: "Sulle ei ole vielä päällä"
mun täytyy siis edelleen odottaa täällä

Kuulee Maija tykkäät Sä must kovin
niinköhän mä Sulle oikein hyvin sovin
Mitäs jos mä kassin Sua nyt
olint sä yllättynyt.

Eikö vielä. Sä tahdot vain heilastaa
olis niin kivaa kuin altari näismisi
ja meil olis monta mukulaa.

Mikäs siellä rapsatti

Sin nukkamauhosko paikki rapsatti

Hi sä hellitit haan

mä siis risalle tulla saan.

~ ~ ~ ~ ~

Pikku Pirkolle.

Kaksivuotta neiti täyttää
nuorelta hän vielä näyttää
vaikka päiviä on sataa seitsemän
ja tunteja viel kertyy enemmän
sekunneiksi jos sen ajan muuntaa
tulevaisuus näyttää miljonien suuntaa.

Aika käsitteistä keskeisiin
voi sekunnitkin joskus paljon maksaa
kun liikkuu ratas siirtäin vuosia
niin seuraa pikku Pirkko ajan kuosia.

o o o o

Eräs appi

Taas vuoden lisää harteillaan
appiukko ottaa
niitä 50 kymmentä kulunut
kun käytti hän pinapottaa.

Hän Nastolasta aikoinansa
vuosadan vaihteena lähti

nyt Hiekkaharjun kankahille
luo loisteen jalo tähti

Ou maailmaan luonut lapsoria
lujan laiseen malliin
hän pirtti viljelyksen taidon
asas sangen kalliin.

Ou jaskus tehnyt tukkitöitä
nyt värvynsä palstalla häärää
hän lupaa usein sinne tulla
ja hihansa ylös häärää.

Myös tuottehia Alkon
ei ylenkatso hän
ja värypojastama saa nimenä ystävänsä

Ou 50-vuotinen tää keväinen merkkipylväs
Sua annittelee näillä sainoien
oma tytär ja väry ylväs.

~ ~ ~ ~ ~

Kerttu ja Heim.

On kevät, luamon helmanas vehreys puh.
on kevät, Kerttu kantavi heentua valkeaa
Käy vierelle nuorukainen, hän tumminas astele
he yhdessä paperi eessä käyvät valoja vannon

Kevättuuleen henki on leppoisää
se kesän tulon ennustaa
Sitten virranas aina jos olla vois
jais elämän harmaus iäksi pois

Kesä nykyin syliin vajoaa
elan arkinen aherrus kangastaa
pävel kaunis keväinen säilyttäkää
sitä toistenne onneksi näppäilkää.

. . . . .

17. 5. 1950

Pirkko ja Heikki.

Luonto on saanut saaliinsa
vaanivi muna yhä
tänään on Pirkon ja Heikin vuoro
antaa lupaus pyhä!

Rakini on tuotu ihmislapset
elämän lankoja kutomaan
rakini teki ystävät rakkaat
nyt tähdeltä ommen saalistamaan

Se ammi ei rakennu itsestään
se on sydämen jaloss työtä
kun tasaatte ilot ja surut ain
lukee ammi nina myötä.

.....

17. 6. 1950

Sane ja Ossi

Lohjalle se alkoi kerran
katsoi Sane Ossin päin
hityllemmä kehittyi
sen katseen tulos näin:

24.

Kerava ja Tapanila
lyövät veljen kättä
lupaukset annetaan
nyt aivan empiriättä

6.

1

9

5

Purri pieni ulapalle
kulkunsa kun muuntaa
koettakaa murheet pienet
iloiksi ain muuntaa.

0.

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

~ ~ ~ ~ ~

- - - -

- -

Pajulaudessa

5 ja 6. 4. 1950

Pientä palloa yli verkon
löimme päivää kaksi
moni poika kehostansa
muuttui kankeaksi.

Huuske kävi tovan takaa
"mari" sekä myttö vakaa
opin alkuat päimme täällä
päätinäinä kevätssäällä.

~ ~ ~ ~ ~

Selkäreppu (L-)

Joskus kaikki tuntuu olevan yhtä paikallaan
kuin öinen maisema.

Tulovaisunutta ei tahdo jaksaa ajatella etu-
käteän silloin kuin nieltä odottaa varjoja,
mutta aulta armias kun kurotat amenaan...

Ihminen elää usein elämänsä etukäteän
ja pettyykin todellisuuden tullema - usein.

Muista aina: hämartyvä ilta on seuraavan
aamun äiti

Kun sinulla ei mitään puuttu ja kuitenkin
olet ametaan - olet rakastunut, sillä rak-
kaus ei helpotu ennenkuin olet naimissa.
— ja silloin olet jälleen ametaan.

Tunneihminen ei osta rahalla mielenrauhaa
vaan purkauksilla

Kun paino tuntuu raskaalta hartioillan
kevennä sitä katsamalla toisten hartioihin.

Kun nasennurttoi on huipulla alkaa las-
keutuminen minkä talven valuminen ke-
vään yllä.

Taivas on joskus raskaana pilvenä, mutta
muista sen yllä on avara sininen - kaste-
mattomuus.

Kun on oikein tyytyä huomaat jätellen
pieniä tunteidenhäikästä joka ennenmin tai
myöhemmin väimistyy.

Ajattelle tasaisesti rykevä elämä on kuin
leipä ilman moolaa.

Raili ja Eino

Kesän menneen aavistus
viel' syksyn eessä laistaa
kun jälleen kakri vapautensa
naftaliiniin poistaa

Ei auta taito lausujan
ei autan ajokortti,
niin Teille niinkuin miillekin
näin aukes onnenpartti

Kun Eino ohjaa turvolla
ja Raili auttaa myötä
voi mutkat sekä mäet olla
helppolaista työtä.

~ ~ ~ ~ ~
~ ~
~

9. 9. 1950.

22. 10. 1950.

Toimittamaan istuskelen
mietiskelen maaaleen
Mihin ryhtyisin mies parka
kesantana aivan parka

Syryn tuuli keltalehdet
viskoo pihan pintaan
Nuorimies nyt työhön käy
sä tyydytyksen hintaan

Ajatuksat harhailevat
kiertelevät kaartelevat
vailla varmaa amirijaa
toimintaja saartelevat..

Viskaspunte tarmokkuus
puultun varmaan pulta
Simen pitäis säikkyyä
ja nyöstä tarmon tulta!

Milhuus paras kuluu hukkaam
päivä päivän takaa
työntöy ensin yön takaa kanna.
Vanhuus harmaa vakaa

Siikö liian pehmeä
arantaista tahto
miten joskus menneissä
selvitä rukous mahto?

Mieti tekis jotain taida
tiedä et pä mitä
käyskelet ja kaartelet
tätä taikka sitä?

Vaikka teet sa kuinka pientä
kun vain jotain askaroit
Sillä silloin itselleni
rauhan kalliin silmus soit

Kirjoiteltu illalla 18.55. Ei ole poikamillhellä
tarpeeksi työtä, mutta odot kyllä sitä saat
(Latajan huomautus-)

Antti Nymän.

Ihmisiä vierii verkkaan
saapuu vuori takaa vuodent,
niin myös karttuu viisikymmen
erään merkkipaalan tuodent

Antin taival elämäillä
kiihtynyt on muorten lailla,
latu pitkän matkan laittaa
vielä rukoen laulu maittaa

Tänään hetkeksi seisahdamme
puristamme kättä,
tehnyt olet työtä aina
miehen lailla - epäimättä.

~ ~ ~

Kari Jumi.

12. 11. 1950

Älä lyö kovaa koskaan
ätäkä sarkyrällä heitä,
kun oikein kovin minun suutut
hyvät kahvit silloin keitä.

♡♡♡♡♡♡

Vuoden vaihtuessa 1950

Pirkko voitti viime erän
laivasta hän otti perän,
nippa sen kun katsoo vaan
kunne kulloin ohjataan

Heikki-poika himuttelee
kiikuttelee kiinnostelee,
kohta pientä palleroista
odottelee kai jo toista

Kepa teppäs päätös tää
tupakka on ikävää,
nuori-vuori nudet tuulet
Sull' on piippuman sopu huulet

Hanski lähtee sotahan,
pikku merimiesi,
kai satamalkin vieraan maan
kotiin ohjaa tien.

Satan Sirkka kävi Poris'
kynyttiin ett' miss' on oris,
sanoi: "Sull' on oottamassa
Kalmistossa oma Pacher"

Ynkki pönsun pövatäkin
kropattama käy kankeakin
kaupparatsun jalka tää
minä milloin viivähtää

Sirkallekin kävi niin
että joutui naimisiin
ohi yhtä poikaa ~~tutk~~ liki
tuh pitkälainen hiki.

Antti antaa Antti ottaa
minne lie hän tunteet nottaa,
poikamiehen pulma tää
minään ei voi viivähtää

Olavi Sä missä parhaat
elämäni vuodet parhaat,
liitele ain pintaa maan
monet putoo luskinan

Kilkkaa kalkkaa ajan rattaat
vieden vuodet mukanaan
aika leimaa kunkin meistä
vanhemmaksi puorollaan

Merkkipäivä viirikymmen
hetkeksi' rytmin vaimentora,
punnittu on menneisyys
se historiaa jäädä saa

Täi tytlären ja vävypojan
tervehdys on juri nyt,
kun isä että oppiukko
on puoleksataan ehtänyt.

Näyttämö osani.

Jättynyt kunnian

1949 - 50

Veste

"Laivaston tyttö" (Konna)

"Miss Vastamäki" (Aku Tornila)

1950 - 51.

Ero

"Laivan kannella" (Arvi)

Jumalat hymyilevät (Paul Venner)

Kaino rakastelija (hra Rieman)

1951 - 52

Ero

Vihtori ja Klaara (kuplettilaulaja)

Anna Cristie (Larry)

Meripojat maalla (Koiviston Jussi)

1952 - 53

Laukka

Savon Sulttaani (Aarne Kalevi)

"Kuherruskuukausi" (Stiebel.)

1

1953 - 54

Lauramaa

"Malva" (Jakov)

"Kaivostyömies" (Paul Lacombe)

"Punahilkka ja susi" (Räätäli)

"Kaikenlaisia vieraita" (Erkki Horma)

"Vermlatilaiset" (Kirkkoherra)

1954 - 55

Lauramaa

"Kaasuvalo" (Mr. Manningham)

"Äiti" (kirjanpitäjä Lunde)

"Puut kuolevat pystyyn" (Valepastori)

"Ylös ja vanhasta pois" (Grettebo)

1955 - 56 Jääkäarin morsian (Kalpa)
Lauranen Aurinko nousee

1956 - 57 Työväen Näyttämöiden Liitosta

1957 - 58 Aunio

1958 - 59 Aunio

1958 - 59 Agapetus Matti ja Maija

Aunio Ganth Anna-Liisa (Kauppias)
Pekkarinen Yks tavallinen Virtanen (Ins.)

1959 - 60 ^{serpiä.}
Herrat ovat herkkäuskoisia (ark. Ottersson)

Aunio Caldwell Tupakkatie (Lov Bensey)
Pekkarinen Kalle Aaltosen morsian (Kalle A)

1960 - 61 Reijonen "Eläköön taide"

Aunio Pekkarinen "Kauhis Veera" (Richard Holm)
Toivo Hovi "Suutari Viithunen" (Pastori)
Williams "Lasinen eläintarha"

1961 - 62 Yllätyslapsi

Hermannin salo

Lilli Markkanen

1962 - 63 Ansa

Raili Rusto Ristakki "Vihaan sinua rakas" Halttunen
Viinittären lomoissa

1963 - 64 Lahtinen "Arvottomat" (Väiski)

Hiilo Kuokka Savikko "Puutarhuri Pohjantähti"
(Viljo Suomaa)
Viini "Syrjähyppy"

URPU JA PAAVO

Kuin suviaamun auringon hiljaa
käy nuoruus kypsentyä viljaa,
niin harva kiertää luonnon lait
taas Amor saaliin junden soit.

Käy nimen aurinko nureta rataa
on pilvet pois ei voini rataa
on hetket nuoruuden nimen aikaa
ei koskaan tärkeä pois sen taikaa

Me kaikki elämme kaaren lailla
on kaaren korkeus mittaa vailla
kun koki taivalta rinnan jatkaa
me toivotamme vain hyvää matkaa.

~ ~ ~ ~ ~

17. 7. 1954.

1964-1965 Kokkonen "Hopeinen kynttilänjalka"
"Yksi meistä" (Jsa)

Kun mä eilen komeroita hieman siivoilin
niin hyllyn päältä löytyi tämä vanha vihko
Kun mä sitä selailin niin vaivuin muistoihin
oli vihko täynnä lauluja monen vanhan kisa-

Oli siellä laulu markasta joka pullas alaspäin
ei inflaattio pysähdy kuin joskus hetkittäin
ja politiikan tantereella sama kaiku askelten
on tainut sentään loppua tulo myllykirjeiden

Oli sodat juuri sodittu ja puute tavaran
sai joku aivan sattumalta uuden aravan

On nytkin aivan samoin kun hankit asunnon

~~on grynderillä omatunte aina tunneton~~

jos paljon lainaa tarvitset on korko mahdollon

Yös lempi leiskui silloin ja mentiin avioon

nyt mennään avoliittoon eikä neitsytkammio

ja haalistuneet farmarit on suurta muotia

eikä kolmoskaljan ostoon tartte Alkon puotia

Oli Kepu maalaisliitto jota johti Kekkonen
hän kansakunnan huipulle meni lujaa suksien
Pois risut sekä mämmynkävyt lens kuin rukkaset
ja toiseksi myös jäivät monet pakrutukkaset

On tänään Kepun johtajana Paavo Väyrynen
hän uskoo vielä olevansa joskus Kekkonen
Mutta kortti jota Kekkonen veti usein hihas-
si enää kerro Moskovankaan Suomi vihasta

Nyt lentopallo muotia voisukset hävittää
nääs verkon takaa vilahtaa voi Presidentin p-
raat iskeä räpallon päin Manun kasiä
on sikariportaas jengissä monta jolkko-
pläsiä
Näin vanha kalkkis muistelee ja vihon tallentaa
nyt suomenmaassa uuden aallon laulut kajahtaa
raa jokapolvi ajastansa aiheet lauluihin
ja jälleeh vuotteen saatossa ne siirtyi muistoihin